

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

6 iunie 2019*

„Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 66 – Domeniu de aplicare *ratione temporis* – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Domeniu de aplicare *ratione materiae* – Materie civilă și comercială – Articolul 1 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) – Materii excluse – Regimuri matrimoniale – Articolul 54 – Cerere de eliberare a certificatului care atestă că hotărârea pronunțată de instanța de origine este executorie – Hotărâre judecătorească privind o creanță care rezultă din desfacerea regimului patrimonial care decurge dintr-o relație de parteneriat *de facto*”

În cauza C-361/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Szekszárdi Járásbíróság (Tribunalul Districtului Szekszárd, Ungaria), prin decizia din 16 mai 2018, primită de Curte la 5 iunie 2018, în procedura

Ágnes Weil

împotriva

Géza Gulácsi,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din doamna C. Toader (raportoare), președintă de cameră, și domnii A. Rosas și M. Safjan, judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul maghiar, de M. Z. Fehér, în calitate de agent;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek și de J. Vlácil, în calitate de agenți;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de M. Heller și de A. Tokár, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: maghiara.

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 1 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) și a articolului 53 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între doamna Ágnes Weil, domiciliată în Ungaria, pe de o parte, și domnul Géza Gulácsi, domiciliat în Regatul Unit, pe de altă parte, cu privire la eliberarea certificatului prevăzut la articolul 53 din Regulamentul nr. 1215/2012, în vederea executării unei hotărâri definitive pronunțate împotriva acestuia din urmă.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul (CE) nr. 44/2001

- 3 Considerentele (16)-(18) ale Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) enunță:

„(16) Încrederea reciprocă în administrarea justiției la nivel comunitar justifică recunoașterea de plin drept a hotărârilor pronunțate într-un stat membru fără să fie necesară, cu excepția contestațiilor, recurgerea la o altă procedură.

(17) În virtutea aceluiași principiu al încrederii reciproce, procedura în temeiul căreia o hotărâre pronunțată într-un stat membru devine executorie în alt stat membru trebuie să fie eficientă și rapidă. În acest sens, hotărârea de încuviințare a executării unei hotărâri trebuie să fie făcută practic automat în urma unor verificări pur formale ale documentelor furnizate, fără ca instanța să aibă posibilitatea de a invoca din oficiu unul dintre motivele de neexecutare prevăzute în prezentul regulament.

(18) Cu toate acestea, respectarea dreptului la apărare impune ca pârâtul să aibă posibilitatea de a introduce o acțiune, procedura fiind contradictorie, împotriva hotărârii de încuviințare a executării, în cazul în care consideră că unul dintre motivele de neexecutare este îndeplinit. Dreptul la acțiune îi este recunoscut și reclamantului în cazul în care hotărârea de încuviințare a executării este respinsă.”

- 4 Articolul 1 din acest regulament prevede:

„(1) Prezentul regulament se aplică în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței. El nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă.

(2) Prezentul regulament nu se aplică pentru:

(a) starea și capacitatea persoanelor fizice, regimurile matrimoniale, testamente și succesiuni;

[...]”

- 5 Potrivit articolului 53 din regulamentul menționat:

„(1) Partea care invocă recunoașterea unei hotărâri sau solicită încuviințarea executării unei hotărâri trebuie să prezinte o copie a hotărârii care să întrunească condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității acesteia.

(2) Partea care solicită încuviințarea executării unei hotărâri trebuie să prezinte, de asemenea, certificatul prevăzut la articolul 54, fără a se aduce atingere articolului 55.”

- 6 Articolul 54 din același regulament prevede:

„Instanța sau autoritatea competentă din statul membru în care s-a pronunțat hotărârea eliberează, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, un certificat conform modelului din anexa V la prezentul regulament.”

- 7 Articolul 55 din Regulamentul nr. 44/2001 prevede la alineatul (1):

„În cazul neprezentării certificatului prevăzut la articolul 54, instanța sau autoritatea competentă poate să fixeze un termen pentru prezentarea acestuia sau să accepte un document echivalent sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, să se dispenseze de prezentarea acestui document.”

Regulamentul nr. 1215/2012

- 8 Articolul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 prevede:

„(1) Prezentul regulament se aplică în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței. Acesta nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici răspunderii statului pentru actele sau omisiunile sale în exercitarea autorității publice (*acta iure imperii*).

(2) Prezentul regulament nu se aplică în ceea ce privește:

- (a) starea civilă și capacitatea persoanelor fizice, drepturile patrimoniale rezultate din regimurile matrimoniale sau din legăturile considerate prin legea aplicabilă acestora ca având efecte comparabile căsătoriei;

[...]”

- 9 Articolul 66 din acest regulament prevede:

„(1) Prezentul regulament se aplică numai acțiunilor judiciare intentate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial și tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate la 10 ianuarie 2015 sau după această dată.

(2) Fără a aduce atingere articolului 80, Regulamentul (CE) nr. 44/2001 continuă să se aplice hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial și tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate înainte de 10 ianuarie 2015 și care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv.”

Dreptul maghiar

Legea privind executarea silită judiciară

- 10 Bírószági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Legea nr. LIII din 1994 privind executarea silită judiciară) prevede, la articolul 31/C alineatul 1 litera g), următoarele:

„La cerere, instanța de prim grad de jurisdicție [...] eliberează certificatul prevăzut la articolul 53 din Regulamentul nr. 1215/2012, utilizând formularul prevăzut în anexa I la Regulamentul nr. 1215/2012.”

Codul civil

- 11 Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Legea nr. IV din 1959 privind Codul civil), în versiunea sa aplicabilă la data pronunțării hotărârii a cărei executare este solicitată (denumită în continuare „Codul civil”), prevedea, la articolul 578/G alineatele 1 și 2, cuprins la punctul 3, intitulat „Raporturi patrimoniale ale persoanelor care locuiesc împreună”, din capitolul XLVI din titlul IV din acest cod, intitulat „Dreptul obligațiilor”:

„1. Pe durata conviețuirii, partenerii dobândesc proprietatea comună proporțional cu contribuția fiecăruia la achiziție. În cazul în care proporția respectivă nu poate fi stabilită, aceasta se consideră identică. Activitatea desfășurată în cadrul gospodăriei este considerată contribuție la achiziție.

2. Aceste dispoziții se aplică de asemenea raporturilor patrimoniale între alte rude care locuiesc în aceeași gospodărie, cu excepția soților și a partenerilor înregistrați.”

- 12 Articolul 685/A din Codul civil, cuprins în titlul VI din acest cod, intitulat „Dispoziții finale”, prevedea:

„Între două persoane care locuiesc împreună (în regim de conviețuire) și care se află într-o relație afectivă și economică, fără să fie căsătorite și fără să fie angajate într-un parteneriat înregistrat, există o relație de parteneriat atunci când niciuna dintre ele nu este implicată într-o relație de căsătorie, într-un parteneriat înregistrat sau într-un parteneriat cu o altă persoană și atunci când între ele nu există o legătură de rudenie în linie directă, colaterală, consangvină sau uterină.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 13 Doamna Weil și domnul Gulácsi s-au aflat într-o relație de parteneriat neînregistrat, în sensul articolului 685/A din Codul civil, și au conviețuit în perioada cuprinsă între luna februarie a anului 2002 și luna octombrie a anului 2006.
- 14 Prin hotărârea pronunțată de Szekszárdi Városi Bíróság (Tribunalul Municipal din Szekszárd, Ungaria), devenită definitivă și executorie la 23 aprilie 2009, domnul Gulácsi a fost obligat la plata către doamna Weil a sumei de 665 133 de forinți (HUF) (aproximativ 2 060 de euro), majorată cu dobânzi de întârziere, în urma desfacerii regimului patrimonial care decurgea din relația lor de parteneriat *de facto*.
- 15 Pentru a obține plata acestei creanțe, doamna Weil a inițiat o procedură de executare silită în Ungaria împotriva domnului Gulácsi, procedură care s-a încheiat fără rezultat, în lipsa unor active în patrimoniul acestuia din urmă.

- 16 Cunoscând faptul că, din anul 2006, domnul Gulácsi locuia în Regatul Unit, unde dispunea de un venit regulat, doamna Weil a introdus, la 22 noiembrie 2017, în fața Szekszárdi Járásbíróság (Tribunalul Districtului Szekszárd, Ungaria), aceeași instanță care a pronunțat hotărârea din 23 aprilie 2009, o cerere de eliberare a certificatului menționat la articolul 53 din Regulamentul nr. 1215/2012 în scopul executării acestei hotărâri.
- 17 Sesizată cu această cerere, instanța de trimitere are, în primul rând, îndoieli privind posibilitatea de a verifica, cu ocazia eliberării certificatului prevăzut la articolul 53 din Regulamentul nr. 1215/2012, dacă acțiunea care a condus la pronunțarea hotărârii din 23 aprilie 2009 intră în domeniul de aplicare al acestui regulament.
- 18 În această privință, instanța de trimitere arată că eliminarea procedurii de exequatur prin Regulamentul nr. 1215/2012 implică faptul că instanța din statul membru solicitat poate efectua doar un control formal al unei cereri de executare. Prin urmare, în cazul în care instanța din statul membru de origine ar fi obligată să emită în mod automat certificatul prevăzut la articolul 53 din Regulamentul nr. 1215/2012, ar exista riscul ca regimul de executare instituit prin acesta să fie aplicabil unor cauze excluse din domeniul de aplicare al acestui regulament, motivele de refuz al executării fiind limitativ prevăzute de regulamentul menționat.
- 19 În cazul în care eliberarea certificatului prevăzut la articolul 53 din Regulamentul nr. 1215/2012 nu ar fi automată, instanța de trimitere solicită să se stabilească, în al doilea rând, dacă regimul patrimonial care decurge dintr-o relație de parteneriat *de facto* ține de materia civilă sau comercială în sensul articolului 1 alineatul (1) din acest regulament sau se raportează la materiile excluse din domeniul de aplicare al acestuia, printre altele, la drepturile patrimoniale rezultate din legăturile considerate prin legea aplicabilă acestora ca având efecte comparabile căsătoriei în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat.
- 20 În această privință, instanța amintită arată că, potrivit articolului 578/G alineatul 1 din Codul civil, raporturile patrimoniale dintre partenerii *de facto* intrau sub incidența dreptului obligațiilor.
- 21 Instanța menționată subliniază de asemenea că, în versiunea în limba maghiară a articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1215/2012, spre deosebire de alte versiuni lingvistice ale acestei dispoziții, expresia „având efecte comparabile căsătoriei” a fost tradusă prin „având efecte juridice comparabile căsătoriei”. Prin urmare, aceasta ridică problema dacă trebuie acordată o importanță mai mare conținutului unei relații de parteneriat *de facto* sau efectelor juridice ale acesteia. În această privință, instanța de trimitere precizează că, din punctul de vedere al conținutului, nu există o diferență fundamentală între o astfel de relație de parteneriat și căsătorie, ambele fiind întemeiate pe o comunitate afectivă și economică. În schimb, din punct de vedere juridic, dreptul maghiar reglementează în mod diferit cele două forme de conviețuire, în special în ceea ce privește partajul bunurilor comune, obligația de întreținere, utilizarea locuinței și succesiunea. Cu toate acestea, nu existau diferențe esențiale între soți și partenerii *de facto* în ceea ce privește prestațiile sociale, avantajele fiscale pentru familii și ajutoarele pentru locuință acordate familiilor.
- 22 În aceste condiții, Szekszárdi Járásbíróság (Tribunalul Districtului Szekszárd) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Articolul 53 din Regulamentul [...] nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, la cererea uneia dintre părți, instanța din statul membru care a pronunțat hotărârea trebuie să emită automat certificatul privind hotărârea, fără a examina dacă cauza intră în domeniul de aplicare al Regulamentului [...] nr. 1215/2012?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul [...] nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că o acțiune de rambursare între parteneri *de facto* este inclusă într-un regim care se aplică legăturilor considerate ca având efecte (juridice) comparabile căsătoriei?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la regulamentul aplicabil

- 23 Instanța de trimitere își formulează întrebările în raport cu Regulamentul nr. 1215/2012, luând în considerare data la care a fost introdusă cererea de eliberare a certificatului, și anume 22 noiembrie 2017.
- 24 În această privință, trebuie amintit că, după cum reiese din articolul 66 din Regulamentul nr. 1215/2012, acesta se aplică, printre altele, acțiunilor judiciare intentate la 10 ianuarie 2015 sau după această dată, Regulamentul nr. 44/2001 continuând să se aplice hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de 10 ianuarie 2015. Astfel, pentru stabilirea regulamentului aplicabil *ratione temporis*, trebuie să se ia ca punct de plecare data introducerii acțiunii care a condus la hotărârea a cărei executare se solicită, iar nu o dată ulterioară, ca data cererii de eliberare a certificatului care atestă caracterul executoriu al unei astfel de hotărâri.
- 25 În cauza principală, hotărârea în privința căreia se solicită eliberarea unui certificat care atestă caracterul executoriu al acesteia a fost pronunțată la 23 aprilie 2009. Astfel, în mod evident, acțiunea care a condus la hotărârea menționată a fost intentată, la rândul ei, înainte de data relevantă în vederea aplicării Regulamentului nr. 1215/2012, și anume 10 ianuarie 2015. Prin urmare, este necesar să se constate, asemenea guvernului maghiar și Comisiei Europene, că, în speță, Regulamentul nr. 44/2001 este aplicabil *ratione temporis*.
- 26 Cu toate acestea, împrejurarea că, pe plan formal, instanța națională a formulat cererea sa de decizie preliminară făcând trimitere la anumite dispoziții din Regulamentul nr. 1215/2012 nu împiedică Curtea, după cum reiese dintr-o jurisprudență constantă, să îi furnizeze acestei instanțe toate elementele de interpretare care pot fi utile pentru soluționarea cauzei cu care este sesizată, indiferent dacă respectiva instanță s-a referit sau nu la acestea în enunțul întrebărilor sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2016, *Essent Belgium*, C-492/14, EU:C:2016:732, punctul 43, precum și Hotărârea din 7 iunie 2018, *Inter-Environnement Bruxelles și alții*, C-671/16, EU:C:2018:403, punctul 29 și jurisprudența citată).

Cu privire la prima întrebare

- 27 Având în vedere considerațiile formulate la punctele 23-26 din prezenta hotărâre, trebuie să se înțeleagă prima întrebare ca vizând în esență să se stabilească dacă articolul 54 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o instanță dintr-un stat membru, sesizată cu o cerere de eliberare a unui certificat care atestă că o hotărâre pronunțată de instanța de origine este executorie, trebuie să verifice dacă litigiul intră sau nu în domeniul de aplicare al acestui regulament sau dacă are obligația de a emite în mod automat acest certificat.
- 28 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că toate părțile care au prezentat observații în prezenta cauză recunosc unei instanțe, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, competența de a verifica dacă litigiul care a condus la hotărârea în privința căreia se solicită eliberarea certificatului care atestă caracterul executoriu al acesteia intră în domeniul de aplicare al instrumentului juridic care prevede eliberarea unui astfel de certificat, indiferent dacă este vorba despre Regulamentul nr. 44/2001 sau despre Regulamentul nr. 1215/2012.

- 29 În această privință, trebuie precizat că, după cum reiese din jurisprudența Curții, regimul recunoașterii și executării stabilit de Regulamentul nr. 44/2001 se întemeiază pe încrederea reciprocă în administrarea justiției la nivelul Uniunii Europene. O asemenea încredere impune nu numai ca hotărârile pronunțate într-un stat membru să fie recunoscute de plin drept în alt stat membru, ci și ca procedura în temeiul căreia hotărârile respective devin executorii în acesta din urmă să fie eficientă și rapidă (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 27).
- 30 Potrivit textului considerentului (17) al regulamentului menționat, o astfel de procedură trebuie să presupună doar un simplu control formal al documentelor necesare pentru încuviințarea executării în statul membru solicitat (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 28).
- 31 În acest scop, conform articolului 53 din Regulamentul nr. 44/2001, partea care solicită încuviințarea executării unei hotărâri trebuie să prezinte o copie a hotărârii care să întrunească condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității acesteia, precum și certificatul prevăzut la articolul 54 din acest regulament, emis de autoritățile statului membru de origine (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 29).
- 32 Prin urmare, funcția atribuită certificatului prevăzut la articolul 54 din Regulamentul nr. 44/2001 constă în a facilita încuviințarea executării hotărârii adoptate în statul membru de origine, această încuviințare a executării fiind realizată practic automat, astfel cum se enunță expres în considerentul (17) al acestui regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 septembrie 2012, Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531, punctul 41).
- 33 Reiese din această jurisprudență că necesitatea de a asigura executarea rapidă a hotărârilor judecătorești, menținând în același timp securitatea juridică pe care se bazează încrederea reciprocă în administrarea justiției la nivelul Uniunii, justifică, în special într-o situație precum cea din litigiul principal, în care instanța care a pronunțat hotărârea care trebuie executată nu s-a pronunțat, la momentul adoptării acesteia, cu privire la aplicabilitatea Regulamentului nr. 44/2001, ca instanța sesizată cu cererea de eliberare a certificatului menționat să verifice, în acest stadiu, dacă litigiul intră în domeniul de aplicare al acestui regulament.
- 34 Împrejurarea că, potrivit articolului 55 din regulamentul menționat, prezentarea unui astfel de certificat în vederea executării unei hotărâri nu este obligatorie nu poate repune în discuție obligația unei instanțe sesizate cu o cerere de a-l elibera de a verifica dacă litigiul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 44/2001.
- 35 Această concluzie este confirmată de faptul că procedura de executare, în temeiul Regulamentului nr. 44/2001, împiedică, la fel ca executarea în temeiul Regulamentului nr. 1215/2012, orice control ulterior de către o instanță din statul membru solicitat cu privire la aspectul dacă acțiunea care a condus la hotărârea a cărei executare este urmărită intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 44/2001, motivele căii de atac împotriva încuviințării executării acestei hotărâri fiind prevăzute în mod limitativ de acest regulament.
- 36 Pe de altă parte, trebuie de asemenea să se observe că, verificând dacă este competentă să elibereze certificatul prevăzut la articolul 54 din Regulamentul nr. 44/2001, o instanță se înscrie în continuarea procedurii judiciare anterioare, asigurând deplina eficacitate a acesteia, și desfășoară o procedură de natură jurisdicțională, astfel încât o instanță națională sesizată în cadrul unei asemenea proceduri este abilitată să adreseze Curții o întrebare preliminară (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 februarie 2019, Gradbeništvu Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, punctele 39 și 41).
- 37 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 54 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o instanță a unui stat membru sesizată cu o cerere de eliberare a unui certificat care atestă că o hotărâre pronunțată de instanța de origine este

executorie trebuie, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care instanța care a pronunțat hotărârea care trebuie executată nu s-a pronunțat, la momentul adoptării acesteia, cu privire la aplicabilitatea acestui regulament, să verifice dacă litigiul intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament.

Cu privire la a doua întrebare

- 38 Având în vedere precizările aduse la punctele 23-26 din prezenta hotărâre, trebuie să se înțeleagă a doua întrebare ca urmărind să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (1) și alineatul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum acțiunea principală în discuție, care are ca obiect o cerere de desfacere a raporturilor patrimoniale care decurg dintr-o relație de parteneriat *de facto*, intră sub incidența noțiunii „materie civilă și comercială”, în sensul acestui alineat (1), și intră, prin urmare, în domeniul de aplicare material al acestui regulament.
- 39 Cu titlu introductiv, este necesar să se observe că articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 exclude din domeniul de aplicare al acestui regulament regimurile matrimoniale. Extinderea acestei excluderi la drepturile patrimoniale rezultate din legăturile considerate prin legea aplicabilă acestora ca având efecte comparabile căsătoriei a fost introdusă doar de Regulamentul nr. 1215/2012.
- 40 Trebuie de asemenea amintit că, în măsura în care Regulamentul nr. 44/2001 înlocuiește Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3), interpretarea dată de Curte în ceea ce privește dispozițiile acestei convenții este valabilă și pentru dispozițiile acestui regulament atunci când dispozițiile acestor instrumente comunitare pot fi calificate ca fiind echivalente (Hotărârea din 16 iunie 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, punctul 22 și jurisprudența citată).
- 41 După cum reiese din jurisprudența Curții referitoare la articolul 1 al doilea paragraf punctul 1 din convenția menționată, al cărui text corespunde celui al articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, astfel încât, după cum s-a amintit la punctul precedent din prezenta hotărâre, interpretarea dată de Curte la prima dintre aceste dispoziții este valabilă și pentru cea de a doua, noțiunea de „regimuri matrimoniale” vizează raporturile patrimoniale care rezultă în mod direct din legătura conjugală sau din desfacerea acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 martie 1979, de Cavel, 143/78, EU:C:1979:83, punctul 7).
- 42 În măsura în care, astfel cum rezultă din cererea de decizie preliminară, părțile din litigiul principal nu erau legate printr-o legătură conjugală, raporturile patrimoniale care rezultă din parteneriatul lor *de facto* nu pot fi calificate drept „regim matrimonial” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001.
- 43 În această privință, trebuie amintit că excluderea cuprinsă la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 constituie o excepție care, ca atare, trebuie interpretată în mod strict. Astfel, întemeindu-se pe obiectivul Regulamentului nr. 44/2001 de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, prin garantarea liberei circulații a hotărârilor, Curtea a statuat deja că excluderile din domeniul de aplicare al regulamentului menționat constituie excepții, care, ca orice excepție, sunt de strictă interpretare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 octombrie 2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, punctul 27).
- 44 Pe de altă parte, o interpretare a noțiunii de „regim matrimonial”, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, potrivit căreia un parteneriat *de facto* precum cel în discuție în litigiul principal nu intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții, este confirmată de modificarea legislativă introdusă la această din urmă excludere prin Regulamentul nr. 1215/2012.

După cum s-a observat la punctul 39 din prezenta hotărâre, excluderea menționată a fost extinsă prin acest din urmă regulament dincolo de regimurile matrimoniale, iar aceasta numai în ceea ce privește legăturile considerate comparabile căsătoriei. Astfel, această din urmă modificare ar fi privată de orice sens dacă articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 ar putea fi interpretat ca fiind aplicabil unui parteneriat *de facto* precum cel în discuție în litigiul principal.

- 45 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 1 alineatul (1) și alineatul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum acțiunea principală în discuție, care are ca obiect o cerere de desfacere a raporturilor patrimoniale care decurg dintr-o relație de parteneriat *de facto*, intră sub incidența noțiunii de „materie civilă și comercială”, în sensul acestui alineat (1), și intră, prin urmare, în domeniul de aplicare material al acestui regulament.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

- 1) **Articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o instanță a unui stat membru sesizată cu o cerere de eliberare a unui certificat care atestă că o hotărâre pronunțată de instanța de origine este executorie trebuie, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care instanța care a pronunțat hotărârea care trebuie executată nu s-a pronunțat, la momentul adoptării acesteia, cu privire la aplicabilitatea acestui regulament, să verifice dacă litigiul intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament.**
- 2) **Articolul 1 alineatul (1) și alineatul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum acțiunea principală în discuție, care are ca obiect o cerere de desfacere a raporturilor patrimoniale care decurg dintr-o relație de parteneriat *de facto*, intră sub incidența noțiunii de „materie civilă și comercială”, în sensul acestui alineat (1), și intră, prin urmare, în domeniul de aplicare material al acestui regulament.**

Semnături